

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nonni poetæ Panopolitani, In euangelium sancti Ioannis
Paraphrasis Græca**

Nonnus <Panopolitanus>

Paris, 1542

Cap. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69505](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69505)

NONNI PARAPHRASIS

excipitis, Vt quis dicere possit, germanum & legitimum recusarunt, spurium uero & illegitimum uobis obuersatum susceperunt: quomodo uero me, quomodo filium sermonem dei honore cumulare potestis, cum alius ab alio gloriam accipiat? Neque cogitatis, ut honor solius omnium rerum parentis dei uobis perspectus sit, reuera incassum speratis me apertis labiis uestri accusatricibus rabiem uestram coram patre meo exclamaturum esse. Vos in scripturis accusator alius accusat Moses ille legifer, primus ille qui de nobis famam distulit, in quo solo uestra spes diuina posita est. Si enim illius stabilem sermonem in aures firmas reposuistis, & in me fiducia defixa, mihi credite. De me enim uir ille diuinus, ueri studiosus scripsit, quod si illius scriptis, quae quidem deus mundo communicauit, fidem non adhibetis, qui nam magis nulla adhibita persuadendi facultate, uocem oris nostri in nulla scripta relatam, audientes susceperitis?

CAP. VI.

Dixit Iesus, & deinde trans mare Tiberiadis, naue multa transtra habente, aqua obtutui obuersantem traiciens, terram quae in propinquo erat, subibat. At populi uidentes miracula, quae quidem diuino sermone edebat, nimirum corpus uirorum adflctorum graui modo oppressum, a morbo uindicans, ad eum contendebant. Et Christus uiam soli fastigiosi iuxta solitarij ingressus, montem cacuminosum conscen-

scendebat, & discipuli eum in medio seſſitantem coronati circūvallârunt, & feri.e tripudioſæ, quæ Paſcha uocant, Hebræis cominus aderant, & per ſyluam arboribus refertam oculum ſuſtollebat, & populum peregrinum iter facientem, in propinquo aduenientem magno agmine, ita ut alius alium urgeret, conſpexit: & Philippum aſſidentem blādo ſuo ſermone aſſatus eſt: Dic unde emanus tot uiris ſuſſionem panum ex multo ſemine conſectorum? cælabat uero ſuam potentiam, & animum Philippi ignari pertentabat, ipſe enim quod quidē facturum erat, exploratū habebat. At Philippus triſtitia affectus, uocem propter miraculum emittebat: Populum arenis ſimilem, panes meſſura quadam ducentorum denariorum non obſaturare poſſunt, ut quilibet parua portione fruatur. Cæterum unus ex ſociis illis deo propinquis uocem boni nunciij effundebat, Andreas inquam, frater Simonis piſcatoris in udo aberrantis, regi Chriſto uocem cibi ſpem iniicientem emittebat: Eſt hic quidam puer, cui ſunt quinque panes hordeacei, & gemini piſces in mari ſalsuginoſo degentes capti, piſces inquam, gemini aſſati, ſed quid hæc inter populum multilinguem, & uno quaſi iugo coniuſctum effecerint? Ieſus uero ſociis promptiſſimis edixit: Iubete ordines mixtos conuiuiarum ſuper terram diſcumbere: erat uerò illic multum herbe, & agmen connexum, & abunde ſuppeditans ſuper terram ſimul cibum ſumpturus erat. At conuiuiarū numerus ad quinque milia multiformia ex=

NONNI PARAPHRASIS

erescibat, & in orbem super mensa multis foliis abundante discumbentes, quisque parieti uicino innitebatur. Et Christus acceptis quinque panibus hordeaceis, gratias agēs semper uiuenti patri, agitatione unguicruua manus connexæ, fregit eos & dedit cōuiuis, & omnibus edulium sufficiebat, & de geminis piscibus tantum capiebat quantum uolebat. Sed cum populum famelicum mēse multo strepitu apparatæ satietas caperet, Iesus discipulis simili animi affectione præditis iniunxit, omnia fragmēta, quorū multa sunt mēse affatim uictum subministrātis, uno celeri impetu colligite, ut nullum pereat. Et ministrum agmē sociorum nulli loco fixum, certatim huc illuc commeans ferebatur, manibus curuatis cumulum altū panum, quorum alius super alium iacebat conficiens, & de uiridi herba multas reliquias quæ redundārant, fortis cibi contrahebant, & ab uno quinario panū turba discipulorum, huc illuc in orbem inquirens ibat, dum duodecim orbes corbium ualde hiantis sinus differtorum impleuit. Et turba hominum, cum miraculum quod Christus uniuerso populo mutitanti, conuiuium panibus ultroneis subinde auctum, apparās ediderat, sensisset, exclamabat: Et alij quidem aliās, hic uerus est propheta quem celebrant, quem fama ferunt mundi æterni gubernatorem adfuturum esse. At cum Christus rex uocē illam sub pectore conceptam per se cognosceret, nimirum quod populi illic adfuturi essent, & ipsum ut rex prodiret, rapturi, saxum solitarium montis syluosi

syluosi subiuit. Et cum obscura caligo noctis uicinæ
accurreret, discipuli in mare quod in propinquo erat,
diffuebant, naue quæ maris currus est, in mari dedu-
cta, in littus terræ è regione posita, in urbem Ca-
pernaum grassantes appulerunt, caligo uero nigra,
uitta insignis totam terram obtexerat, et tuni-
cam in tergo diuersicolore in corpore comple-
xa, stringens uarium splendebat, nec adhuc ad di-
scipulos Christus, cuius desiderio ardebant, per-
uenerat. Et ingrauescente procella, fluctus propin-
quus maris sublatus crispatur. Et discipuli remiges
longis remis, aquam impetu uentorum commotans
sulcabant. Et cum triginta aut uiginti quinque sta-
dia maritima sulcassent, Christum uestigio non hu-
meato mari inerrantem, celerem maris profundi-
uiatorem uiderunt, stupore uero correpti, muti fuerunt.
At Iesus discipulis consternatis dicebat, Mittite in
procellas stuporem, Christus ego sum, pernix maris
uiator. Et discipuli ipsum in nauem onerariam ac-
cipere conuenerant, et fluctus maris erat tunc, et
impetus existebat. Deinde nauis ultronea celeri agi-
tatione, uelut mens alata, nullo uentorum flatu ad-
iuta, sine remigantium ope, portui procul existenti
appellebat. Et cum aurora mane exorta noctis
caliginem discutens, saxum terræ Tiberiadis purpu-
reo colore imbuens descripsisset, populus trans ma-
re ualde lapillosum obtutui obuersum stans uide-
bat, quod iuxta magnum mare, prope littus humidum
fluctibus maris concussum, essent aliæ naues ordine

NONNI PARAPHRASIS

collocatae, & mutuo inter se coniuges, præter unã nauem solum, quæ quoque ociosa stabat. Videbat & populus, quòd ipse Iesus non cum sodalibus deo propinquis, in una illa naue quæ mare traiecerat, tunc conuigasset, sed quòd soli discipuli in terrã ex opposito sitam appulissent, alias naues naeti, ubi littora terræ Tyberiadis mare undosum reddüt, & uenerunt prope locum ubi populus numero carens super mensa ualde herbida diuinum panem, quem fregerat diuina manus Christi patri omnium rerum curatorum gratiam agentis, ederat. Sed cum neque Christum regem uictus procuratorem, neque discipulos Christi asseclas inuenirent, mutuis nauibus in urbem Capernaum contendentes, æquam marinã remigiis spuma luxuriantibus candidabant. Et cum Christum in propinquo uisum cis mare nunquam non fluctuosum inuenissent, eum cinxerunt, & blando sermone allocuti sunt: Rabbi rex, unde huc ad nauigasti? Iesus uero populum conuenam conuiuij rapidi procacem arguens, uiros errantes à cito perituro cibo ad conuiuium uiuum trahens, dicebat. Nõ me clam est, quid quærentes ueneritis, nõ enim propter miracula illa morbo affectorum reualescentiũ, quæ quidem & diuino sermone feci, & quæ spectastis, desyderium quoddam iterum in uobis concitatum panum diuinorum uos allicit, quãdo scilicet adhibiti conuiuæ, epulo populo numero uacanti apparato, de mea mensa satiati estis, sed cibum cito peruentem mittite, ut unã cum aura multum incerta auferatur.

feratur, sed magis cibum illum manentem mense semper durantis conficite, quem solus filius hominis uitae auctor suggerit, quia hunc deus Pater ob signavit. At populus Iudaeorum sciscitans, uocem audiendi cupidam rupit, Dic quid faciamus, ut opera dei conditione deum oblectante perficiamus? Rex uero Christus sermone respondebat: Hoc facto opus est, ut recta fide exculti, illum quem mundo exhibitum pater misit, suscipiatis. Et populi ad haec locuti sunt, Quale nobis cupidis signum conficies, ut diuinum opus nacti fidamus, quid simile maiorum nostrorum facies? Nostri enim patres e caelo incorruptibilem cibum prope saxum solitarium, Manna scilicet, ualde celebre spectarunt, ueluti sermo multis cognitus memoriae prodidit. Aliquando populo innumerabili, populo conuiuiae inimico, e caelo panem contulit. Iesus uero populum ferocem arguens dicebat, Non prius Moses uobis iuxta saxum solitarium, e caelo panem melle scatentem edendum dedit, sed pater meus fuit, qui etiam nunc uobis praestantior panem et sapientem et uerum de caelo dat. Hic enim existit panis, qui de caelo descendens, uitam quae omnibus curae existit toti mundo donauit. Et iterum chorus uirorum Iudaeorum ad hanc sententiam dicebat: Domine uitae, da edendum hunc uerum caeli panem, quem nulli corruptioni obnoxium esse dicis. Ceterum Iesus diuinum mentum explicabat, et uocem gratia referentem cum labris efferebat: Ego sum incorruptibilis panis uitae, qui uir mortalis me edit, non unquam feruida

uida

NONNI PARAPHRASIS

uida fame uexabitur, & omnis qui nostrā stabilem fidem in se fouet, nō unquam siti torquebitur, donec adhuc æuum late se profundens, & in obliquū serpens, cursum certo temporis spatio circumscriptum, cursu termino carente permutat, sed dixi uobis, quòd miracula uocis meæ oculis lustrastis, & non parenti creditis. Omnis mortalis quem pater meus mihi dedit, dei auspicio delatus, ad me uestigium suum flectet, neque & ipse uiros nuper fidei sacris initiatos, ad me uenientes exigam, sed animo lato eos excipiam. Non enim de cœlo ueni ut meum desyderium conficiam, sed patris, hoc uero est patris mei omnia gubernantis desyderium ut nullum ex his quorum mihi copiam fecit perdā, sed ipsum ex mortuis reducem, ex barathro caliginoso, superæ auræ cum dies ultimus appetit, reddā: hic enim est patris splendore conspicui nutus, ut omnis qui me uidet, oculum totum in me coniicit, in locum æternum uitæ futuræ perueniat, & ipsum ad uitam resuscitātū resurgere faciā, quando splendor illius extremæ auroræ illuxerit. Caro enī mea uerè uita existit, & sanguis meus reuera potus est, qui quidē uir & meā carnem & sanguinem simul gustauerit, is in me manet, & ego in ipso, pari, quod aiunt, iugo ero domus stabilis, domus sublata & sustollens: ueluti uero pater uiuens me mundo opitulatorem dedit, ita & ego ipse uiuo propter nutum patris mei in alto rerum potiuntis, & uir ille qui meum cibum edit æqua conditione ex me uita potiturus est. Hic enim est

IN EVANG. IOANNIS

est panis uitæ uerus & incorruptibilis, non quemadmodum antehac patres uestri in eremo arboribus consito, dulcem panem uiderunt, & exules erroneos montium inter saxa mortem obierunt: uir terrenus hunc uerum panem mandēs, uitam uidebit donec æuum longi mēti undique canis capillum complectēs candidatur. Hæc Christus in terra Capernaum profundo fundamento iuxta in lapidoso templo docens dixit: At multi discipuli hæc audientes, rabie mente uacua in iram elati, dixerunt: Durus hic sermo quē dixit, mihi uidetur, & quis poterit illum uerba facientem audire? At Christus per se citra monitorem, populum sociorum retro abiisse, & clancularia uoce iuxta Effrem submurmurantē cognoscēs, discipulis animo errantibus sic uerba fecit, Hic sermo animum uestrum incredulum lancinat, quid si iterum filium hominis simul cum patre coruscantē, suas coelestes sedes unde profectus est, ascendentem uideritis? quid inquam, ubi hæc didiceritis facietis? Spiritus supernus uiuificus existit. Cæterum natura mortalis aliunde nata ex terrestri carne, nihil profuerit: at fluor diuinus nostrorum sermonū quos in publico fundo, uita simul & spiritus & uera uox existit. Sed aliqui increduli rabie stolidi conciti, nati sunt, nouerat enim qui nam essent, qui & mentem erroribus obnoxiam haberent, & qui procellis in mari uagantibus fidē committerent, tum quis uir ipsū Iudæis traditurus esset, animo agitato cestro morbi rei argentariæ. Et illis rex Christus dicebat:

quod

NONNI PARAPHRASIS

quod prius dixi uobis, non potest quis mortaliū sua uoluntate ad me uenire, nisi uir à nostro patre amore profecutus, hoc præmij à patre ei gratificante acceperit. Cuius sermonis gratia profugum sociorum longe discedentium agmen nullo loco fixum, pede retrocedente uadens retrocedebat, nec ut antehac mutabili animi habitu permutato, rursus ad Christum contendit. Porro dominus diuersa sapientem populum sociorum instabilium, iuxta populum conueniam retrouadentem inspectans, duodecim fide maiore ex cultis discipulis omnibus dixit: Nūc & uos ipsi unā cū alienigenis aufugere cōtenditis? nūc germani & legitimi discipuli spuriorū similes sunt? Et Petrus cui & Simoni nomen erat, dixit ei: Ad quem meliorem imus? Circunfundis enim melle scatentes fluxus sermonum uitæ æternæ. Et è libris mutuis maiorum edocti, minime uacillantes una & idem præseferente uoluntate credimus, quòd tu solus sanctus filius dei existis. Cæterum Christus rex suaui loquus Petrum credulum sermone uicissim affecutus est: An non ego omnem mētem uirorum gnarus, uos ex multis selegi, & unus in uestro numero est hostis, incertarum partium homo, uobiscum cibum capiens, diabolus nouus, alius inter posteros existens. Hæc dixit, Iudam Iscariotem furacem illum filium Simonis, magnum malum parientis, unā cum aliis mensæ accumbentem significans. Hic auri amore insaniens, Christum in retia dolosæ capture delatum, morti, uitam suppeditanti, traditurus erat. Erat uerò Iudas

das ille unus natus inter socios duodecim.

CAP. VII.

HT tunc dominus calceis innocuis, terram Galilææ maritimam peragrans, illic habitans manebat, non enim puram Iudæorum terram accedere uolebat, quòd filij Iudæorum ex sancto interitu letitiam capientes, ipsum dolo clanculario perdere contendebant. Porro ferie quæ in dei honorem comparatæ erant, populares iuxta solennes, cognomē à figendis tabernaculis adeptæ, in propinquo erāt, & quadriuges filij Ioseph Christi noti, se falso fratres eius asserētes, Christo propinqui ad eum festinantes, uocem unanimum attollebant, illic proficiscere, & quando ferie solennes appetunt, in terram Iudææ conterminam ire festina, ut discipuli incredulum iuxta errantem populum conuertentes, tua opera prudenti sermone affecta uidentes, ueterem tuam fidem restaurēt. Non enim aliquis mortalium clancularium opus cōtextit, opus inquā, inspectabili silentij caliginem obtectum, ipse uerò audax propalam esse uult, si hæc uaria miracula edideris, miracula uisa mundo ostende. Talia uero incassum dicebant, siquidem fratres, quāuis Christi omnia gubernantis existentes, increduli tamen ita ut alij erant, & ipsi immobilem fidei habitum præ se ferre recusarunt. Tum Christus rex ipsis sermone quodā mutuo dicebat: Nondum tēpus meum appetiit, uestrum uero tempus nunquam non promptum pariter & liberum circumuolat, nō enim

D